

iPure^{cz}

Garmin **Epix 2** | **Odolnost** elektroniky | **Mail** v iCloudu
Cesta k iPhoneu 13 (mini) | Alternativní **poznámky**

iPure.cz 220/2022, šestý ročník | **Šéfredaktor a zakladatel:** Filip Brož

Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Jan Netolička, Karel Boháček, Martin Adámek, Jakub Michlovský, Jakub Dressler

Editor: Marek Nepožitek | **Grafická úprava a sazba:** Cinemax, s.r.o., www.cinemax.cz

iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

Nový rok plný výzev

Editorial ■ Jan Pražák

S novým rokem si mnoho lidí dává předsevzetí, na čem chtějí pracovat, co chtějí změnit nebo čeho chtějí dosáhnout. Já osobně se na přelomu roku zaměřuji na dvě roviny. Jednou je pohled na uplynulý rok a reflexe, co se povedlo v životě posunout dál. A druhou je promazávání vlastní online historie, od starých e-mailů přes tweety. Víím, že je to prakticky zbytečné, ale mám prostě lepší pocit.

Rok 2022 je ale pro mě i výzvou. Jsem v redakci iPure již pátý rok a za tu dobu se nám toho mnoho povedlo. Vzpomínám na konferenci v Ostravě, setkání se čtenáři v Praze nebo nahrávání podcastu na neobvyklých místech. Z důvodu většího časového vytížení se letos budu muset v iPure na nějakou dobu odmlčet. Dopředu ale říkám, že nekončím. Budeme se spolu nadále potkávat na stránkách magazínu, jen ne s takovou pravidelností jako dosud. Věřím ale, že vám to mí kolegové vynahradí více než dostatečně.

Ostatně jen se podívejte do tohoto čísla – Jakub rozebírá odolnost elektroniky, druhý Jakub zase otevírá málo diskutované téma funkčnosti Skrýt můj mail a Martin uzavírá se svými zkušenostmi s Poznámkami. Články ode mě a Filipa jsou už jen sladkou tečkou na závěr. Je vidět, že iPure má stále zářnou budoucnost a já se nemůžu dočkat, jaký pokrok zaznamená za dobu mé nepřítomnosti. Brzy na shledanou, naši drazí čtenáři.

A black Garmin Epix 2 smartwatch with a black strap is shown on a person's wrist. The watch face is a large, circular AMOLED display showing a bright, hazy yellow light. The background is a scenic winter landscape at sunset or sunrise, with snow-covered ground, bare trees, and a body of water reflecting the warm sky. A blue vertical bar is positioned to the left of the main title text.

Garmin Epix 2

Sportovní hodinky s AMOLED

Recenze ■ Filip Brož

Víte, co chybělo sportovním hodinkám Garmin? Kvalitní a dobře čitelný displej! Lidé chtěli více barev a lepší rozlišení displeje. To vše se právě změnilo, a nejen to. Hodinky Garmin můžete nově ovládat i dotykem. Přivítejte nový model Garmin Epix 2. Po právu epické a přelomové sportovní hodinky.

Po dlouhých sedmi letech tu máme opět model Epix. Ten první byl výjimečný v tom, že to byly první hodinky Garmin, které nabídl mapové podklady. Hodinky měly obdélníkový tvar a byly celkem neohrabané, ale fungovaly. Nová generace si bere to nejlepší z top řady Fenix a přidává jednu zásadní věc – displej AMOLED.

Garmin Epix 2 nosím na ruce více než 2 týdny. Hodinky jsem začal testovat ještě před jejich uvedením. Absolvoval jsem s nimi mimo jiné i 24hodinový běh na Ještědu, přičemž na druhé ruce jsem měl Garmin Fenix 6X Pro Solar. Epix jsem měl celou dobu schovanou pod rukávem. Protože hodinky v té době ještě nevyšly, neměl jsem je ani spárované se svým telefonem. Všechna data jsem kopíroval a přenášel skrze kabel a počítač. Za tu dobu jsem získal mnoho praktických zkušeností, včetně výdrže, čitelnosti, dotykového ovládání nebo srovnání s Fenix. Vyplatí se pořídit?

DESIGN

Začnu u tradičního vzhledu. Garmin Epix 2 se prodávají jen v jedné velikosti. Není zde výběr jako u řady Fenix. Když dám vedle sebe své největší Garmin Fenix 6X Pro Solar a Garmin Epix 2, je zde jen nepatrný rozdíl. Luneta okolo Epixů je výrazně menší. Samotný displej je také menší, ale

v kombinaci s úžasným AMOLED vypadá mnohem, ale opravdu mnohem lépe. To je jako nebe a dudy. Nebudu šetřit superlativy.

Testuji titanový model se safírovým sklem, tedy ten nejlepší, který je na trhu. Garmin Epix 2 v tomto provedení jsou velmi lehké a příjemné. Samotné tělo není nijak robustní a na ruce mi velmi dobře sedí. Na spodní straně nalezneme tradiční senzory pro měření, které jsou také nové a jinak postavené. Na těle je pak pět tradičních tlačítek, která jsou více zapuštěná v těle, ale stále velmi dobře ovladatelná. Tlačítko Start/Stop je v červeném provedení. Řemínky jsou tradiční a můžete je libovolně měnit a kombinovat, nic nového.

Z pohledu designu a provedení není co vytknout. Garmin odvedl skvělou řemeslnou práci. Tento model je ideální společník pro všechny sportovce a aktivní lidi. Hodinky dobře vypadají za všech okolností a to jste ještě nerozsvítili displej.

Nutno také podotknout, že je zde model Epix pro něžné pohlaví v bílé barvě. Tohle se bude určitě líbit.

AMOLED

Největší novinka Garmin Epix 2. Jedná se o jediný model, který má technologii AMOLED. Nové Fenix 7 mají displej transreflektivní, tedy předchozí, jako měl starší model. U Garmin Epix 2 zároveň

nalezneme technologii „always on display“, tedy stále zapnutý displej s gestem otočení ruky, kdy se hodinky rozsvítí. Úplně stejně je můžete aktivovat pouhým dotykem anebo všechny funkce vypnout kvůli úspoře baterie. K tomu se ještě dostaneme.

V prvních dnech a týdnech jsem se displeje nemohl nabažit. Je opravdu krásný a velmi dobře čitelný za všech podmínek. Dříve se mi během tréninku často stávalo, že jsem na některé údaje špatně viděl nebo nepřečetl, zvlášť když jsem neměl brýle nebo byly hodinky špinavé (umatlané). Nový displej tohle všechno elegantně řeší. Ať listujete nastavením nebo denním přehledem, všechny informace jsou super čitelné. Grafika najednou ožila a vše vypadá impozantně.

Tohle je hodně tvrdý argument, proč si pořídit právě Garmin Epix 2, než třeba nové Fenix 7. Kvalita displeje je mnohdy důležitější, než samotná výdrž. Ta však není vůbec špatná a brzy se k ní dostanu.

DOTYK... PROČ?

Zarytí „garminiáci“ a sportovci umí své hodinky ovládat i poslepu. Pět tlačítek je stále stejných, a když víte, co mačkáte, tak se vždy dostanete tak, kam potřebujete. Nabízí se tak otázka, proč Garmin přidal dotyk? Podle mého je odpověď velmi snadná – ovládání map. To bylo doteď (alespoň pro mě)

velmi složité. Když jste chtěli mapu oddálit/přiblížit nebo posunout, stále jste museli mačkat kombinace tlačítek a občas to reagovalo opravdu zvláště. Pokud jsem přitom ještě běžel, bylo to o poznání složitější a občas jsem přece jen instinktivně sáhl po iPhone a aplikaci Mapy od Seznamu.

S příchodem dotyku se celá hra mění. Když běžím, hravě zvládnu ovládat mapy a veškeré funkce. Dvojitým poklepem mapu přiblížím, gestem sevření prstů zase oddálím. Snadno si mohu posouvat, kam potřebuji, a vždy vidím danou trasu. Gestem pohybu pak snadno přepnu zpět na výchozí (sportovní) obrazovku a směle pokračuji dál. To vše samozřejmě mohu udělat i pomocí tradičních tlačítek. Dotyk jako takový můžete kdykoliv vypnout/zapnout. Stačí jen podržet současně tlačítka Start/Stop + Down.

Z hlavního ciferníku se také gestem swipnutí rychle dostanete do svého denního přehledu, tedy ke stavu Body Battery, Srdeční tep, Stres, Spánek, Kompas a tak dále. Záleží jen na tom, co máte nastavené. A jedna vychytávka – změnu pozice jednotlivých položek můžete v rámci nastavení dělat také dotykem. Je to rychlejší a efektivnější.

Jednoduše řečeno, dotykem ovládáte celé hodinky a nastavení. Můžete si posouvat golfová hřiště nebo sportovní komplikace. Displej je naprosto úžasné

čitelný i pod vodou. AMOLED odvádí opravdu skvělou práci. Hodinky jsou pak vodotěsné do 100 metrů.

Z mé zkušenosti musím říct, že se mi líbí mít stále zapnutý dotyk a kombinovat ho právě s tlačítky. Akorát při aktivitě si ho občas vypnu, a zapnu jen kvůli mapám. Případně mám nastavenou zkratku pro zamknutí celých hodinek, což je užitečné, abyste si omylem necvakali kola při běhání či nevypnuli nebo nezapnuli sportovní aktivitu. Však to sami znáte.

Dotyk je velmi přesný. Přesně tam, kde zastavím prstem, zastaví se i daná nabídka. Je to velmi podobné jako u Apple Watch. Ale s tlačítky. Jsou stále situace, kde je dotyk skoro nepoužitelný, zvlášť pokud máte rukavice nebo špinavý displej. Jak už jsem uvedl, hodinky lze pomocí tlačítek ovládat poslepu.

NOVÉ CIFERNÍKY A FUNKCE

S novým modelem samozřejmě přichází i nové ciferníky, které si můžete upravit na míru. Líbí se mi, že vše je mnohem více viditelné a celkově je vidět, že Garmin více sází na grafiku a různé grafy. Nechybí plejáda barev a možností nastavení. Co teprve až další vývojáři připraví své vlastní ciferníky.

Mezi doplňky nově nalezneme mimo jiné Snímek zdravotního stavu. Když tuto funkci spustíte, spustí se měření, kde se vám ukáže váš průměrný tep, dýchání, saturace nebo stres. Prostě vše na jednom místě.

Dotyk je velmi přesný. Přesně tam, kde zastavím prstem, zastaví se i daná nabídka. Je to velmi podobné jako u Apple Watch. Ale s tlačítky.

Ideální jako předzávodní příprava a feedback. Velmi se mi také líbí nová svítlna. Stačí dvakrát zmáčknout tlačítko Light a ihned si mohu nastavit intenzitu osvětlení displeje. Ve výběru nechybí ani červené světlo. Za mě ideální nejen na cestu do postele, abych někoho nevzbudil, ale i pro noční aktivitu nebo procházku. Nečekejte však čelovku, prostě jen displej více svítí.

Pro srovnání – nové Fenix 7X mají dokonce v těle integrované LED světlo, které zastává „funkci čelovky“. Viděl jsem to na vlastní oči a fakt to svítí dobře. Ideální na krátký večerní běh.

A CO TA VÝDRŽ BATERIE?

Je mi jasné, že na tohle čekáte. První dobrá zpráva je, že když jsem s Garmin Epix 2 běžel 24 hodin

na Ještědu se všemi zapnutými funkcemi (až na vždy zapnutý displej), tak to bez problémů zvládly. Měl jsem zapnutou sportovní aktivitu Trailový běh a hodinky mi na začátku ukázaly výdrž okolo 30 hodin. Druhý den po vypnutí aktivity jsem ještě měl k dobru další 3 dny!

Ano, pokud si necháte stále zapnutý displej, kdy displej vždy lehce ukazuje informace a jakmile otočíte zápěstí nebo klepnete na displej, rozsvítí se, tak se dostanete zhruba na 8 dní výdrže. Přitom máte zapnuté naprosto vše na plný pecky. Jakmile se lehce uskomníte a zrovna já osobně nepotřebuji stále zapnutý displej (stačí mi zapnuté gesto otočení ruky) ihned se doba prodlouží o několik dní (zhruba 10 až 11 dní). To mi více než dostačuje.

RYCHLEJŠÍ NABÍJENÍ

V kontextu toho musím uznat, že Garmin Epix 2 se nabíjí mnohem rychleji, než moje Garmin Fenix 6X

Pro Solar. Konektor je přitom stejný, ale samozřejmě kapacita baterie je nižší. V době psaní článku neznám podrobné specifikace, jelikož model oficiálně ještě neexistuje.

V případě, že zapnete úsporné režimy, lze se dostat až na 16 dní. Osobně si myslím, že nabíjet lze kdykoliv a kdekoliv, klidně i během sportu a aktivity, když zrovna odpočíváte nebo čekáte. Nechci se uskomnit na úkor funkcí. Od toho ty hodinky používám. Menší výdrž je logická daň za AMOLED, ale stejně – Apple Watch se stejnou technologií vydrží pouhý jeden den! Sami vidíte obrovský rozdíl.

Procenta baterie také můžete ušetřit tím, že vypnete nepřetržité měření saturace. Mně osobně to stačí jen v noci během spánku. Ihned mi přiskočí nějaké hodiny či den navíc. Jako vždy je zde i úsporný režim Bunda a další.

Ano, vím, že nové Fenix 7 budou mít mnohem větší výdrž, ale nemají zase AMOLED displej. Ten si

Pokud si necháte stále zapnutý displej, kdy vždy lehce ukazuje informace a jakmile otočíte zápěstí nebo klepnete na displej, rozsvítí se, tak se dostanete zhruba na 8 dní výdrže.

myslím, že je pro mnoho lidí mnohem cennější, než nějaké dny výdrže navíc. Málokdo z nás potřebuje opravdu ultimátní výdrž. Většina lidí se vždy večer dostane k nějakému zdroji napájení, i když celý den někde sportují či aktivně žijí.

NEJLEPŠÍ SPORTOVNÍ HODINKY NA TRHU

Ano, přesně to si aktuálně myslím. Neexistují lepší hodinky s lepší výbavou a výdrží. Garmin Epix 2 vychází filozoficky z modelů Fenix, a to včetně všech dostupných funkcí. I nadále si můžete měřit kontinuální tep, stres, saturaci, převýšení, výškovou aklimatizaci, barometr, kompas, spánek nebo VO2 Max a mnoho dalšího. S každým novým sportem se vám otevírá nová brána do světa Garminu. Zkuste si například vzít golf, kde vidíte nejen hřiště, ale i kompletní analýzu odpalu a dopadu míčku.

FUNKCE, KTERÉ ZNÁTE

Do epixů samozřejmě můžete nahrát svoji hudbu nebo využít Spotify. Nechybí připojení přes WiFi, párování s telefonem ani různá satelitní připojení během aktivity. Ostatně i samotné spojení je mnohem rychlejší než už předchozích Fenixů (vyzkoušeno v praxi). Satelity a navigace naskočí téměř okamžitě dle pokrytí a vaší polohy. Garmin Epix 2 jsou

vhodné pro jakoukoliv sportovní aktivitu, ať už jste nadšený nebo profesionální sportovec.

FENIX 7 NEBO EPIX 2?

Garmin v zásadě kanibalizuje vlastní produkty, ale dělá to správně. Letos si v modelu Epix 2 osahá technologii AMOLED a příští rok se displej může objevit například ve Fenix 8. Zároveň je cílem, aby se lidé rozhodovali mezi Garmin Fenix 7 a Garmin Epix 2, ne Suunto, Polar či Coros. Garmin Epix 2 je obrovský krok kupředu v oblasti sportovních hodinek.

Stále mluvíme o tom, že to jsou i elegantní hodinky, které za všech okolností dobře vypadají. Vůbec nemám problém si je vzít k saku na ples. Druhý den s nimi pak vyběhnu na trailu. Kdykoliv si mohu prohodit řemínek, například za kožený a budou vypadat ještě stylověji.

Nový displej je tvrdý argument pro Epix. Rychle si na něj zvyknete a věřte mi, že nebudete chtít koukat na nic jiného. Garmin Epix 2 můžete zakoupit zde. Za mě je to skvělá volba a zároveň náhrada za Garmin Fenix 6X Pro Solar. Garmin Epix 2 budou moje nové sportovní hodinky pro letošní sezonu. Jsem z nich uchvácen a vy budete také. Myslím si, že je to i významný důvod, proč opustit Apple Watch... nebo se mýlím?

Zvýšená odolnost elektroniky

Magazín ■ Jakub Michlovský

Odolnost elektroniky se stala velkým tématem posledních let. Telefon, který nemá vyšší certifikaci IP, jako by ani nebyl. U hodinek a náramků se téměř automaticky počítá s odolností vůči vodě, sportovní sluchátka zase mají mít zvýšenou odolnost vůči potu atd. Bohužel, lidé zvýšenou odolnost špatně chápou a zkouší, kam až je fyzika pustí. A končí to zpravidla velkým mrzením.

On by člověk mohl rychle získat dojem, že elektronika bez zvýšené odolnosti je vlastně nahá a rozpadne se při prvním kontaktu s reálným světem. A takto se to bohužel často prezentuje, na druhou stranu se pak přístroje s certifikací vyzdvihují do nebe jako téměř nezničitelné. Pravda je pochopitelně někde uprostřed: vodotěsné hodinky se dají utopit, neprůstředná vesta může propustit kulku, a ne každý talířek, který spadne ze stolu, musí zákonitě skončit jako tisíc střepů.

BĚŽNÁ ODOLNOST

Každý telefon počítá s tím, že se ucho v létě potí a telefonní reproduktor tak musí snést trochu vlhkosti a potu. Stejně tak člověk občas zmokne, sem tam se projde prašným prostředím atd. Určitě vám někdy kápne voda na sluchátka nebo na notebook. Naprostá většina elektroniky, u které se počítá s venkovním používáním, má nějakou formu odolnosti. Zásadní je, že není nijak specifikovaná a certifikovaná. Takže vlastně nevíte, zda se pohybujete v mezích toho, co výrobce navrhl, nebo už šlapejte po hraně. Snese běžný telefon polití 1 dl obyčejné vody? Snese 2 dl? Kolik prachu zničí sluchátka? Pokud nemá elektronika certifikaci, jsou tyto experimenty ruskou ruletou.

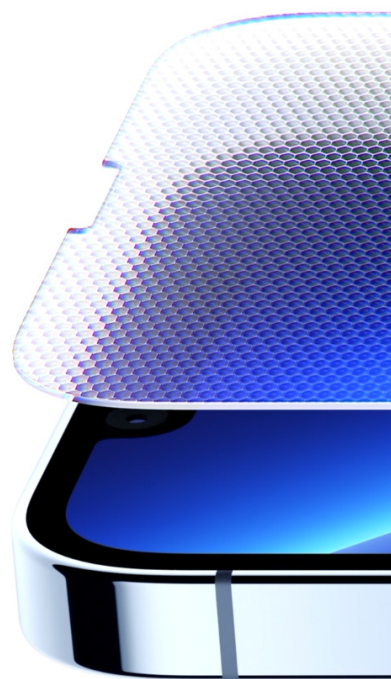
CO NA TO ZÁRUKA?

Pokud prozkoumáte záruční podmínky odolného telefonu, který má snést třeba 30 minut v hloubce metr pod hladinou, budete možná překvapeni, že vás servis s vytopeným telefonem pošle k šípku. Ono to zase takové překvapení není, když zničíte off-road v terénu, taky vám v rámci záruky neopraví auto. Jednoduše; certifikace zvýšené odolnosti dává telefonu větší šanci na přežití ve vodě, ale rozhodně neznamená, že můžete pokoušet štěstí. Protože dříve nebo později telefon prostě vytopíte.

Zajímavou kategorií jsou kovové piliny, které mohou poškodit odolnost vůči vodě. Pokud tedy pracujete jako zámečníci, nebo máte domácí dílnu, kde občas pilníkem domlouváte nějakému kusu železa, tak pozor. Jemné kovové piliny jsou totiž přitahovány magnety, které jsou v reproduktorech a mohou být i v mikrofonech. Piliny pak sednou na membránu, kterou mohou po nějakém čase prořezat, či protrhnout a tím pádem telefon přichází o voděodolnost a nevztahuje se na to záruka. V běžném životě moc kovových pilin nepotkáte, ale v dílně opravdu pozor.

VŠECHNO MÁ SVÉ TRVÁNÍ

Vzpomínám si na legendární hlášku jednoho známého, který říkal: „Je neuvěřitelné, jak skvěle to

funguje, než se to celé podělá.“ Odolnost vůči vodě a prachu je realizovaná zpravidla nějakým lepeným spojem, těsněním, membránou a čert ví, co všechno se ještě používá. Z logiky věci nic nevydrží věčně a těsnění už vůbec ne. Nové Apple Watch při umývání rukou pod kohoutkem v koupelně asi nepopravíte, ale pět let nošený model má k této popravě o dost blíže.

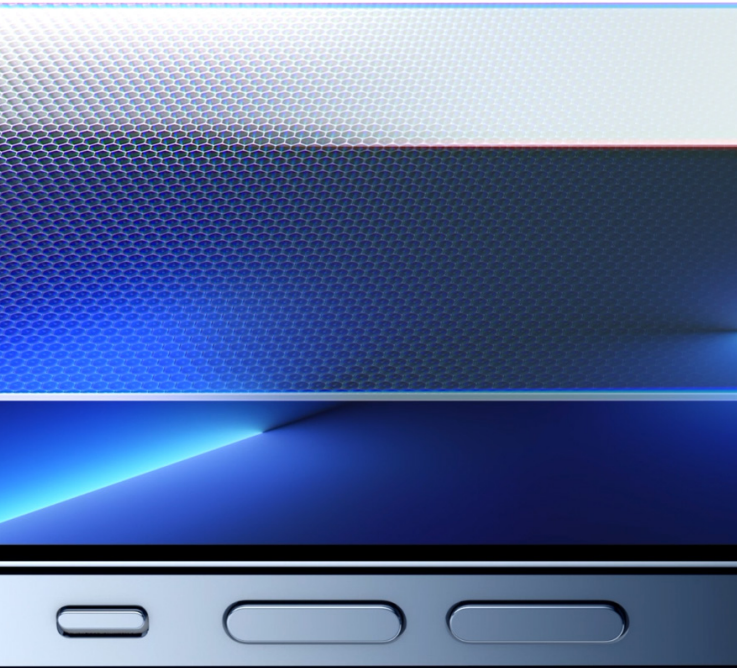
Hodně záleží na tom, jak teplé vodě jste zařízení před tím vystavili. Slaná mořská voda je o dost agresivnější a dává elektronice více zabrat. Hodinky, které denně nosíte, mohou být „nahlodané“ od agresivního potu. Těch faktorů je strašně moc a opravdu můžete mít to „štěstí“, že najdete kombinaci, která bude pro elektroniku smrtelná.

CO ZNAMENÁ KRYTÍ IP

Krytí IP se sestává ze dvou číslic a je tedy udávána třeba jako IP68. První číslo označuje ochranu před nebezpečným dotykem a vniknutím cizích těles. Nebezpečný dotyk se řeší zejména u elektroniky, kde je potenciální riziko úrazu, ať už elektrickým proudem nebo třeba rotujícími součástmi. Což se hodinek a telefonu příliš netýká; nicméně vniknutím cizích těles se rozumí třeba i prach, a to už zase relevantní je. IP0X tedy znamená: bez ochrany. IP2X je ochrana proti vniknutí malých

částí a ochrana před dotykem prstem, takovouto ochranu nabízí třeba běžný vypínač osvětlení, který máte doma. Každé číslo má přesně formulováno, proti čemu chrání. Ve spotřební elektronice se nejčastěji setkáte s IP5X a IP6X, což jsou nejvyšší stupně ochrany, oba zamezují nechtěnému dotyku, rozdíl je v částečné, resp. plné ochraně proti vniknutí prachu.

Druhé číslo pak řeší ochranu proti vniknutí tekutiny. IPX0 znamená: bez ochrany. Čísla 1 až 6 mají opět přesně definováno kolik vody, pod jakým úhlem, případně tlakem a průtokem chrání. Třeba IPX4 má venkovní zásuvka, která odolá „stříkající“ vodě ze všech stran. Nás ale pochopitelně zajímají vyšší čísla. IPX7 chrání při ponoření na 30 minut do hloubky 1 m. IPX8 chrání při potopení do vody, ale za výrobcem definovaných podmínek, což prakticky znamená, že telefon snese o něco hlubší ponor po delší dobu než u normy IPX7. V obou případech se takovéto zařízení dá technicky označit za vodotěsné, ale opatrně – je vodotěsné jen za určitých podmínek. Proto je možná lepší se bavit raději o voděodolnosti. Relativní novinkou je IPX9, případně IPX9K. Tady už jde o odolnost vůči horké vodě tryskající pod vysokým tlakem. Rozdíl IPX9 a IPX9K je zejména v metodice testování, nicméně pro účely tohoto článku je možné je zanedbat.

Běžně se tak můžete setkat s krytím IP68, IP57, IP44 a z čísel tedy přesně vyčtete certifikovanou odolnost. Občas ale můžete narazit i na zkrácený zápis, tedy třeba IP6X nebo IPX8. V prvním případě, IP6X může jít třeba o to, že testování vniknutí kapaliny je v případě tohoto konkrétního zařízení irrelevantní, a proto pravděpodobně nebylo provedeno. Laboratorní přístroj utěsněný proti prachu asi nikdo ve vodě máchat nebude, takže je certifikace druhého čísla zbytečná. V případě IPX8 to může být podobné: odolnost vůči prachu je u konkrétní elektroniky nedůležitá, případně dává výrobce jasné najevo, že prach může zařízení poškodit, ale voda ne.

MIL-STD-810

Toto mocné zaklínadlo také najdete u stále více zařízení, a protože působí až tajemně a lidé o něm moc nevědí, mohou mu přisuzovat neuvěřitelné věci. Realita je taková, že jde o armádní test (vyvinula jej armáda Spojených států a patří pod United States Military Standard), který má vlastní normy a testuje se v několika oblastech. Celá příručka má stovky stran, takže než začne léto, můžete za dlouhých zimních večerů studovat. Jde třeba o fungování při šokové změně tlaku, v silném magnetickém poli, provoz v mrazu, a naopak

vysokých teplotách. Testuje se odolnost vůči vibracím, proti slaným mlhám, rozmrazování a zamrazování atd. Těch testů je několik a mají několik rozsahů; armáda tak má přehled o tom, které zařízení může použít na letadlové lodi u polárního kruhu, a které zase v poušti.

Telefon, který tento test splňuje, nemusí mít všechny testy v plném rozsahu. Technicky ani všechny mít nemůže, protože některé se týkájí třeba jen letadel. Výrobce by pak měl jasně definovat, v jakých oblastech a v jakých rozsazích zařízení test splňuje. Což se ale bohužel moc neděje a často se setkáte jen s prostou deklarací, že telefon armádní test má. A dohledání konkrétních podrobností je pak na dlouhé lokte.

DALŠÍ RŮZNÉ CERTIFIKACE

Překvapivě MIL-STD-810 vůbec nereflextuje odolnost vůči pádu, kterou si povětšinou výrobci řeší sami vlastní certifikací. Odolné telefony často certifikují odolnost při pádu z určité výšky, ale zase je třeba ohlídat metodiku a to, co přesně znamená, že telefon vydrží pád z výšky 1,2 m na beton. Rozbije se sklo, ale telefon bude dál použitelný? To je třeba přesně dohledat. Odolnost vůči nárazu řeší také standard IK, kde je opět přesně daná metodika testování.

U hodinek se můžete často setkat s vodotěsností 5 nebo 10 ATM. Což je certifikovaná odolnost proti tlaku vody, který je v hloubce 50 resp. 100 metrů pod hladinou. Reálně se doporučuje s hodinkami 5 ATM jen práce na hladině, 10 ATM se pak hodí pro šnorchlování a vodní sporty. A úplně vlastní normu mají hodinky pro potápěče.

Občas najdete na elektronice odolnost vůči polití vodou, což výrobce řeší tak, že citlivé části zařízení jsou ošetřeny nějakým nanonástríkem, který chrání před vodou, takže vniknutí vody do zařízení samotného zase tolik nevádí.

NERISKUJTE

Všechny certifikace jsou testovány za ideálních podmínek, často pracují se sladkou vodou za pokojové teploty. Počítá se s hydrostatickým tlakem a zařízením v ideální kondici. Jedna silnější vlna (hydrodynamický tlak) slané vody může bez problémů pohřbit sebeodolnější hodinky.

Na druhou stranu, je lepší mít představu, kolik toho zařízení snese a vědět, že máte nějakou rezervu. Je zbytečné máčet telefon ve vodě, byť má krytí IP68. Když už musí telefon pod vodu, koukněte se raději po nějakém vodotěsném pouzdře, najdete jich plno.

Jak a proč si založit iCloud Mail

Návod ■ Jakub Dressler

iCloud, iCloud+, iCloud Drive – vyznat se v názvech Applu je někdy opravdové umění. iCloud všichni využíváme, ať už o tom víme nebo ne.

Synchronizace našich zařízení nebo knihoven fotografií, bezpečné uchovávání našich souborů a mailový klient – to jsou jen některé z funkcí cloudových služeb Apple. Pojdme se podívat jak a proč si založit iCloud Mail!

JAK SI ZALOŽIT ICLOUD MAIL

Založit si e-mailovou adresu na iCloudu není žádná věda. Pokud si chcete založit e-mailovou adresu na iPhoneu nebo iPadu, přejděte do **NASTAVENÍ** – **[VAŠE JMÉNO]** – **iCLOUD**. Potom zapnete funkci iCloud Mail a podle pokynů na obrazovce vytvoříte mailovou adresu pro iCloud Mail. Pokud se nic neobjeví, už byste svoji adresu měli mít.

Pokud chcete e-mailovou adresu založit na Macu, vyberte nabídku **APPLE** – **PŘEDVOLBY SYSTÉMU** – **APPLE ID** – **iCLOUD**. Vyberte **MAIL** a potom podle pokynů na obrazovce vytvoříte adresu iCloud Mailu.

PROČ SI ZALOŽIT ICLOUD MAIL

iCloud Mail je běžný e-mailový klient jako ostatní. Můžete ho tedy používat k příjmu nebo odesílání e-mailových zpráv. Ve vybraných zemích můžete využívat i služeb vlastní e-mailové domény, pokud platíte za iCloud+.

Já jsem se dostal k iCloud Mailu díky systémové aplikaci Mail, která se mi velice líbí.

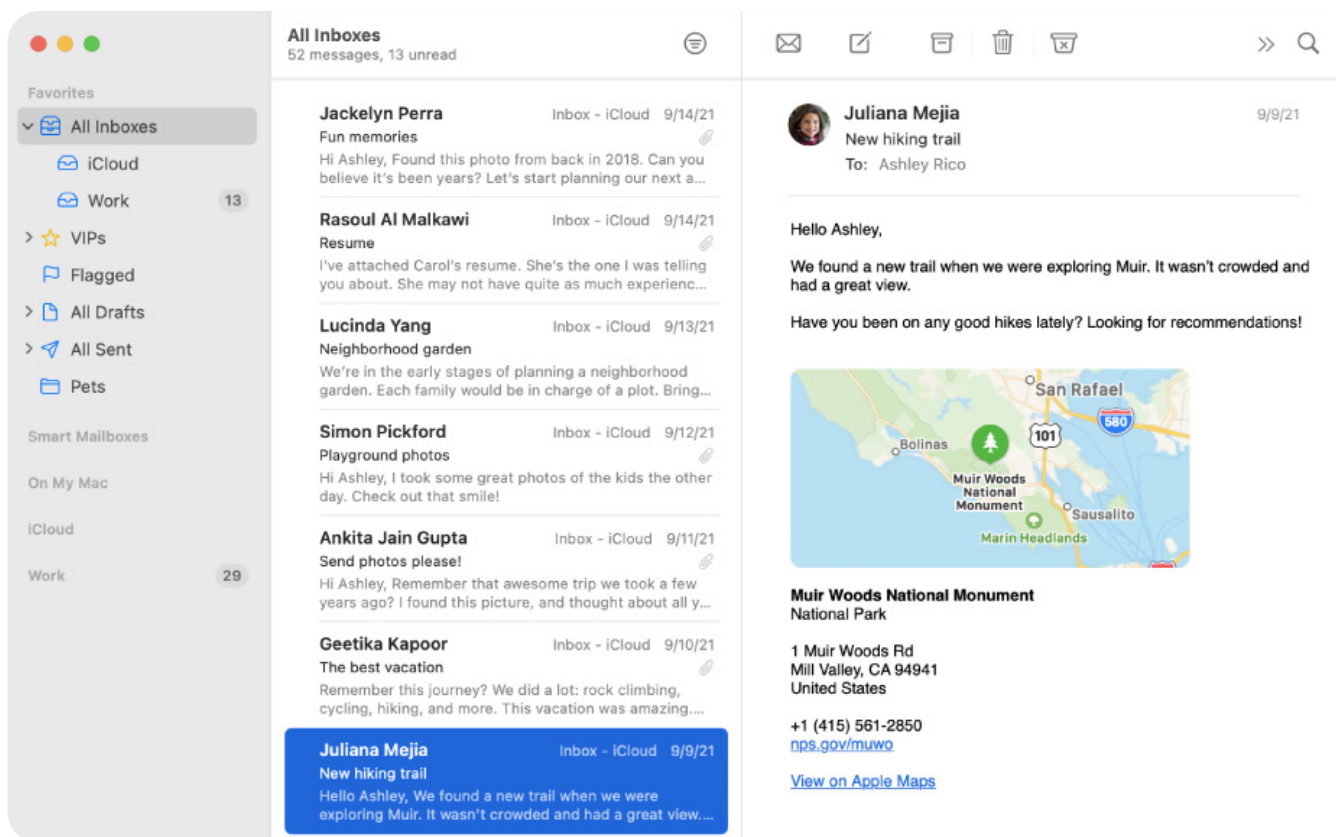
Vím, že spousta lidí ji nemá ráda, ale já jsem s ní velmi spokojený, protože jsem nenáročný uživatel, který nepoužívá mail k práci ani jiným profesionálním účelům. Můj mailový klient je převážně určen k tomu, abych si přečetl obchodní sdělení firem, komunikaci mezi mnou a zaměstnavatelem a vyzvedl si kupóny ze Starbucks. Proto nemám na e-mailového klienta skoro žádné nároky a vyhovuje mi jednoduchost celé aplikace. Jediným důvodem, proč stále ještě používám aplikaci Gmail, je to, že v nativní aplikaci Mail nemůžu mazat zprávy z jiných domén než z iCloudu. Nebýt této jediné funkce, nepoužíval bych jiného klienta než Mail od Applu. Nemám totiž žádný systém v uchovávání mailové pošty. Nemám žádné složky ani štítky. Pokud e-mail nepotřebuji, prostě ho smažu.

Na Gmailu mi například velmi vadí to, že v záložkách mívám reklamu. Už nejednou jsem si všiml, že podle toho, jakou vedu komunikaci, se odvíjí i téma reklamy. V iCloud Mailu nic takového zažívat nebudete. Dalším důvodem, který s tím tak trochu souvisí, je i bezpečnost, která je už dlouhé roky ústředním tématem společnosti Apple. Apple prostě sází na to, že vaše maily nebude nikdo číst a podle toho upravovat reklamu na vaší obrazovce.

Podle jeho stránek se snaží být spolehlivým poskytovatelem služeb elektronické pošty. Málokdo by mu to nevěřil.

S reklamou souvisí i další užitečná funkce aplikace Mail – Odhlášení odběru. Běžně musíte v mailu marketingového sdělení až na úplný konec mailu a tam najít malým písmem odkaz **ZRUŠIT ODBĚR**. V Mailu od Applu toto nemusíte dělat. Přímo nahore, na začátku e-mailu vám vyjede položka Zrušit odběr a po kliknutí na tuto možnost se o vše postará váš iPhone. Toto je právě ta jednoduchost, kterou jsem chválil už dříve v článku.

Dříve jsem otázku, kam mi jaký e-mail přijde, moc neřešil. Jednoduše jsem všechno posílal na Gmail. Postupem času jsem tento postup ale přehodnotil. Důležitou poštu, která je pro mě nezbytná, si nechávám posílat na iCloud. Reklamy, přihlášení do her a komunikaci v rámci klubových karet v obchodech si dál nechávám posílat na Gmail. Pro komunikaci, která je pro mě zcela nedůležitá nebo jsem nechtěl, aby společnost měla můj mail, jsem si nechával posílat buďto na Seznam, nebo na Yandex. Sice existovaly internetové stránky, které vám na 15 minut vytvořily adresu, na kterou jste si nechali poslat registrační e-mail, ale to se mi nechtělo dělat. Proto jsem byl nadšený z toho, když tento poslední problém

za mě vyřešil Apple novinkou, kterou představil minulý rok – Skrýt můj mail.

SKRÝT MŮJ E-MAIL

Apple uvádí: „TAHLE FUNKCE OKAMŽITĚ GENERUJE JEDINEČNÉ, NÁHODNÉ E-MAILOVÉ ADRESY, KTERÉ PŘEPOSLAJÍ ZPRÁVY DO TVOJÍ OSOBNÍ SCHRÁNKY A ZE KTERÝCH MŮŽEŠ I ODPOVÍDAT. PŘI VYPLŇOVÁNÍ FORMULÁŘE NA WEBU NEBO PŘIHLAŠOVÁNÍ K ODBĚRU NEWSLETTERU TAK NEMUSÍŠ ZADÁVAT SVOJI SKUTEČNOU E-MAILOVOU ADRESU. MŮŽEŠ SI VYTVOŘIT TOLIK ADRES, KOLIK POTŘEBUJEŠ, A KDYKOLI JE ZASE ZRUŠIT. SVOJE PŘÍCHOZÍ E-MAILY TAK UDRŽÍŠ POD KONTROLOU.“

Právě tato funkce se vám bude hodit, když nechcete, aby obchodní společnost znala vaši e-mailovou adresu. Funkce podle mě funguje opravdu dobře. Pokud se přihlašuji nově do aplikace, která podporuje přihlášení přes Apple ID, automaticky využívám funkci Skrýt můj e-mail. Je to pro mě už tak automatické, že vlastně ani nepřemýšlím, jestli chci, aby společnost viděla můj e-mail nebo ne.

Příjemnou zprávou bylo, že tato funkce, která spadá pod službu iCloud+, je zdarma. Přesněji řečeno, nezaplatíte ani o korunu navíc oproti běžnému poplatku za využívání služby iCloud. Apple na svých webových stránkách inzeruje, že e-mail,

které prochází těmito nově vytvořenými e-mailovými adresami, nikdo nečte. Dále uvádí, že emaily prochází pouze standardním spamovým filtrováním. Jedná se tedy o maskovací funkci, díky které služba nebo aplikace není nijak schopna rozpoznat vaši skutečnou adresu. Adresu, kterou vám služba iCloud vytvoří, můžete následně použít kdekoliv na internetu. Cokoli přijde na tuto adresu vám Apple okamžitě přepoše na vaši domovskou e-mailovou adresu.

Až při psaní toho článku jsem si uvědomil, jak silné je spojení nativní aplikace Mail a e-mailových služeb iCloud. Největší výhodou mailové schránky na iCloudu je bezpečnost. Uvádět informace o tom, že Apple (na rozdíl od Google) používá jen ty nejmodernější protokoly, díky kterým mailovou poštu stahuje do zařízení až ve chvíli, kdy ji potřebujete, asi nemá smysl. Toto pro vás nemá reálnou hodnotu. Apple se stará o své zákazníky dobře. Platíme přidanou hodnotu, kterou zákazníci konkurence ne vždy vidí, a tou je jednoduchost bez starostí. Funkci Skrýt můj mail možná využíváte a ani o tom nevíte. Kliknete na tlačítko ZRUŠIT ODBĚR a ani se nezamyslíte, že toto nikdo jiný nemá. Prostě to je to, za co rádi platíme. Takže, ať už bezpečnost řešíte více nebo méně, snad vám tento článek pomůže se dobře rozhodnout.

Cesta kolem světa

Recenze ■ Jan Pražák

Po kratší pauze jsem se odhodlal ke zkoušce. Nová řada iPhone 13 byla velkým lákadlem z hlediska výdrže baterie a nového fotoaparátu. Po delší zkušenosti s nejmenším iPhone z loňské nabídky jsem letos vybíral většího bratříčka.

Určitě si to pamatujete. Fotografie s Filipem Brožem za studeného podzimního počasí v Havlíčkově Brodě. Nejdřív test a procházka, pak podcast a video a nakonec i dostatek fotografií a recenze. Tehdy jsem ještě bydlel v Čechách, držel v ruce kromě nových modelů i těžký iPhone XS a obdivoval, kolik toho Apple napěchoval do tak malého „mini těla“.

iPhone 12 mini je dle mého skvělým zařízením. Zábavným, lehoučkým a po mnoha letech i příjemným na ovládání. Obzvlášť, pokud jste v pohybu a máte třeba volnou vždy jen jednu ruku. Když držíte nákup, dítě nebo kytici pro přítelkyni. V těchto a mnohých dalších situacích si budete užívat, s jakou ladností vám tento iPhone zpřijemní život a dodá radost do používání chytrého telefonu.

MINIMALISTICKÝ ZPŮSOB ŽIVOTA

Mám pocit, že kdyby dnes žil Steve Jobs, používal by tento iPhone. Nechci zabředávat do otřepané fráze: „Kdyby Steve Jobs žil, tohle by se stalo/nestalo.“ Mám na mysli ideu, že tento model splňuje po dlouhých letech základní prvky definující iPhone.

Apple od prvního modelu až po iPhone 5S (2013) nabízel telefon, který se dal ovládat jednou rukou. Byl lehký a designově povedený. To vše skloubil

v (na dnešní poměry) malém 5,4" těle. Není divu, že dostal přídomek mini.

Jak si naše ruce v posledních letech zvykly na větší placky, které používáme čím dál více, zvládnou i jednoruční ovládání více než pětipalcového telefonu. Stejně tak jsem byl pokaždé nadšený, když jsem chtěl fotit. Buď selfička s malou neteří nebo obecně venku. iPhone mini prostě obejmete jednou rukou a palcem zmáčknete spoušť. Něco, co jsem si naposledy užíval s iPhonem 5S v dobách, kdy jsem začínal na Instagramu.

No, a u řady 12 přišel současně velký neduh. Tím byla velmi slabá výdrž baterie. Vlastně, ne až tak špatná, když vezmeme v potaz již zmíněný iPhone 5S. Na jeho poměry byla vlastně výjimečná. Od té doby ale uteklo hodně vody a převážná většina lidí dnes používá iPhone mnohem více. A s tím roste i požadavek uživatelů na dostatečnou výdrž telefonu.

ZMĚNY V ŽIVOTĚ

V předchozím zaměstnání by pro mě ani toto minus neznamenal velký problém. Všudypřítomné nabíječky by smazaly jakýkoliv nedostatek baterie. A za druhé jsem měl možnost vyměňovat iPhone prakticky každé dva roky. S přesunem na Slovensko se moje situace ale lehce změnila.

Nabíječky jsou nadále přístupné přes celý pracovní týden a skoro necestuji kromě sportu v blízkém lese. Takže velikost a baterie přestaly být limitem. Stejně mě ale štválo, že po roce používání má mini 88% kondici baterie. Když bude 13 mini o kus lepší, bude mít baterii v podobném stavu po roce a půl až dvou letech? To mi nedávalo smysl, nakolik mám u 12 mini zakoupenou Apple Care+. Kde ale změna nastala, byla možnost pravidelnější výměny z finančních důvodů. Přiznávám, že určitou roli hrála i ekologická stránka a wow efekt.

Když měníte iPhone každý rok, vlastně nezažijete extra velké nadšení, jako dříve. Maximálně v případě, kdy měníte velikost iPhonu. Chtěl jsem i tohle opět zažít. Z těchto tří důvodů jsem se rozhodl vyměnit telefon letos a vydržet s ním opět několik let.

Loni jsem zkoušel od Filipa větší dvanáctku, ale nějak mi nepřišlo, že by tam byl až tak zásadní rozdíl a současně jsem ten měsíc měl polovinu času testování zavázaný palec na levé ruce. Dvouruční psaní nedávalo smysl a já se častěji vracel k mini. Věřím ale, že je vše o zvyku, a tak jsem letos objednal iPhone 13.

VĚTŠÍ BRÁCHA

Když přišel, byl jsem u vytržení. Každému, kdo mění velikost iPhonu, upřímně hned na úvod doporučuji,

vyzkoušet jej delší dobu. Dejte tomu opravdu dva týdny nebo objednejte v prosinci na [Apple.com](https://www.apple.com). Kalifornská společnost totiž každoročně nabízí prodlouženou lhůtu na vrácení, loňskou zimu to bylo až do 8. 1. 2022.

Když po mini vezmete jakýkoli větší iPhone, okamžitě poznáte větší hmotnost a plochu zařízení. I když je to jen pár desetin palce, rozdíl poznáte. Na pravém malíčku se mi začala tvořit otlačenina od držení telefonu v ruku a pokaždé jsem poznal i těch 40 gramů navíc.

Byl jsem ale ohromený z perfektní výdrže baterie. Běžně mi nedělalo problém zvládnout den a půl nebo skoro dva nebo neřešit, že mám půjčené auto na cestu do Čech bez možnosti nabíjení telefonu (z Bratislavy se stále po paměti nevymotám, ale po půl roce se zlepšuji). To byl u 12 mini velký strášák a musel jsem před cestou pamatovat na plně nabitý iPhone, nebo u baterie s hodnotou 40 % přemýšlet, jestli přijmout FaceTime od rodiny. Psaní dvěma palci je podstatně pohodlnější než stejný způsob psaní na menším mini. Displej má dle mého také lépe rozložené prvky a jsou příjemně velké.

ZPĚTNÉ ZKOUMÁNÍ LOŇSKÉHO VÝBĚRU

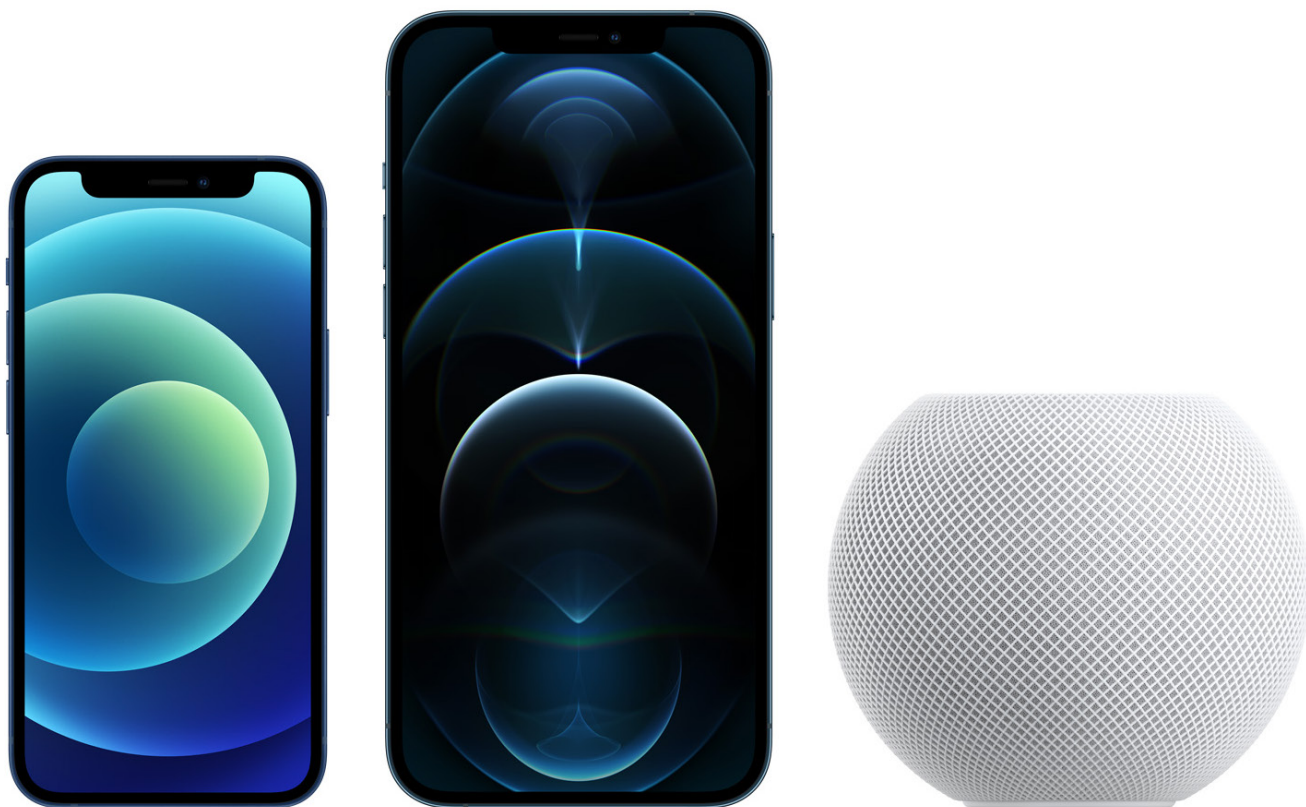
Vždy jsem měl na iPhone nastavenou nejmenší velikost textu. S tím jsem míval na mini občas

problém. Uvědomuji si, že jsem si mini dával často velmi blízko hlavy a očím, abych mohl vše pohodlně přečíst. Je zajímavé, že tento pocit jsem u žádného předchozího modelu neměl. Stále mám pocit, že škálování obrazovky z větších 5,8" palcových iPhoneů na 5,4" u mini nebyl dobrý nápad. Nedokážu to nijak vědecky podložit, ale mini byl iPhone, kterému se mé oči přizpůsobovaly nejdéle.

Jsem člověk, který píše s diakritikou, velkými prvními písmeny na začátku věty a bez chyb. Nejsem zvyklý dělat překlapy. Ze začátku jsem si na 12 mini musel docela zvykat, protože jsem dělal překlapy při psaní dvěma palci. Po měsíci používání si zvyknete. Ale paradoxně jsem chyby při dvouručním psaním dělal i po roce. Došlo mi, že tohle jsem snad nikdy u předchozího XS neřešil. Psaní jednou rukou je neskutečné, ale když chcete psát oběma palci, můžete být docela nahraní. Nebo vám bude trvat, než si na tuto drobnost zvyknete.

Protože jsem ale týden ztratil doručením iPhone z Čech na Slovensko, bál jsem se, že nestihnou vrácení včas. Po skoro dvou týdnech od nákupu jsem se rozhodl větší iPhone vrátit a objednat místo něj 13 mini.

Opět mi přišla díky kamarádovi do týdne od objednání, ale mezitím se něco změnilo. Zjistil

jsem, že se mi na 12 mini, kterého jsem stále měl, píše dvěma palci špatně. Ne, nebudu to zlehčovat, nejen špatně, ale přímo příšerně. Dělal jsem daleko více chyb. Najednou mi vše přišlo malé a moje oči mě častěji zrazovaly. Znovu po roce jsem musel přizpůsobovat zrak velikosti displeje. Byl to pro mne neskutečný šok.

OPĚTOVNÉ POCHYBY

Začal jsem zpytovat svědomí a přemýšlet, zda jsem i loni udělal s menší velikostí správně. Když k tomu přičtete zmíněné důvody, proč jsem letos hned na poprvé kupoval větší model, začal jsem se trochu obávat, že 13 mini nebyla správná volba. Už nešlo jen o baterku, ale o moje oči a psaní. 13 mini mi z tohoto pohledu řešila ten první problém, protože výdrž je oproti 12 mini značně lepší.

Když mi přišel iPhone 13 mini, celý den jsem strávil s rodinou a vůbec jsem ho ten den nerozbalil. To se mi nestalo snad nikdy. Po promýšlení důvodů pro a proti jsem nakonec dospěl k rozhodnutí iPhone 13 mini prodat a objednat opět (letos podruhé) velkou variantu. Když jsem čekal na dodání větší 6,1" verze, začal jsem si znovu zvykat na 12 mini. Začínal jsem se bát, že už budu navždy uvězněn v pochybách, který iPhone vybrat.

BLÍŽÍM SE DO FINÁLE

Budu dlouhodobě tvrdit, že měl Apple přijít s novým hranatým designem ale zachováním velikosti obrazovky. Displej s 5,8" byl podle mě nejlepším tahem, který kdy Apple v rámci velikostí udělal. Hranatý design by jej lehounce zmenšil a přitom by se na něm psalo dvěma rukama nádherně a v kapse by nebyl obrovskou boudou. Sám bych měl okamžitě jasno a nemusel bych dva roky po sobě několikrát zkoušet dvě velikosti telefonů. Za dobu čekání na druhou velkou variantu jsem si zase užíval „mini velikosti“, až jsem si říkal, že jsem měl 13 mini aspoň na nějakou dobu podrobit testování. Postupně jsem ale dospěl k velmi podstatnému zjištění. Dvě hlediska se změnila.

Pocit důležitosti iPhone a (v některých aplikacích třetích stran) i malých prvků UI. Víím, že to není vina mini, jako spíš vývojářů. Najednou mi přišlo, že v ruce držím iPhone miminko – to, co mi všichni kolem říkali poslední rok. To jsem konečně zažil já sám na vlastní kůži. Teď už nebylo cesty zpět. Teď už nebude vyhrávat pohodlí v kapse, psaní jednou rukou ani roztomilý vzhled. Teď bude vyhrávat funkčnost, udržitelnost a výdrž baterie.

Ze svého pohledu musím říct, že používat iPhone mini je zábava. Používat velký iPhone je pro mě spíš nutnost. Hned si uvědomím, že jiná

Poslední dva roky mi Apple tak zamotal hlavu, jako nikdy předtím. Věřím ale, že teď konečně budu mít na několik let pokoj, ať už vyjde jakákoliv novinka.

možnost na trhu moc není, pokud chci modernější design. Po delším fungování s velkým modelem zjišťuju, že překlapy při psaní jsou vlastně hodně podobné. Věřím ale, že jako po roce s mini, si i po delší době zvyknu na větší telefon. Stále mi však chybí možnost vytáhnout iPhone z kapsy a jednou rukou odepsat. Něco, co mě bude pronásledovat ještě po dobu 14 dnů, kdy je možné telefon vrátit. Trochu velikosti pomohl tenký kryt, ale stále to není ono (originálně jej vyrábí Peel, já tradičně kupuji na Aliexpressu, protože 31 EUR za kryt, který se ochodí za 3 měsíce, mi prostě stále hlava nebere).

Můj kamarád Martin si tak se mnou letos vážně užil. Vděčím mu za jeho trpělivost s mými rozmarnými i nerozhodnostmi. Mrzí mě, že Apple naskočil do vlaku čím dál větších chytrých telefonů. Neříkám, že už bych si teď mini nevybral. Spíš jen, že když se něco osvědčí, necháte zákazníky

zvyknout si, je pak pro ně někdy velmi těžké znovu podstupovat fázi rozhodování.

Obecně vzato jsem pečlivý, pořádný a na stereotypch závislý člověk. Vybírat si mezi možnostmi pro mě nikdy nebyl problém, včetně chytrého telefonu. Poslední dva roky mi ale Apple tak zamotal hlavu, jako nikdy předtím. Věřím ale, že teď konečně budu mít na několik let pokoj, ať už vyjde jakákoliv novinka. Na nové modely tady máme totiž specialistu Filipa, který za celou naši redakci bude pro vás i nadále zkoušet to nejnovější.

Jsem moc rád, že jsem si tímto procesem prošel, protože jsem začal nad elektronikou obecně přemýšlet jinak. Pokud někomu dává smysl používat stále jen to nové, ze srdce mu to přeju. Sám ale tiše obdivuji našeho designéra Marka, který mi svojí jednou zprávou o vánocích připomněl, co jsem sám chtěl tímto experimentem dosáhnout. A jsem rád, že už dospěl do svého zdárného konce.

Poznámek není nikdy dost

Recenze ■ Martin Adámek

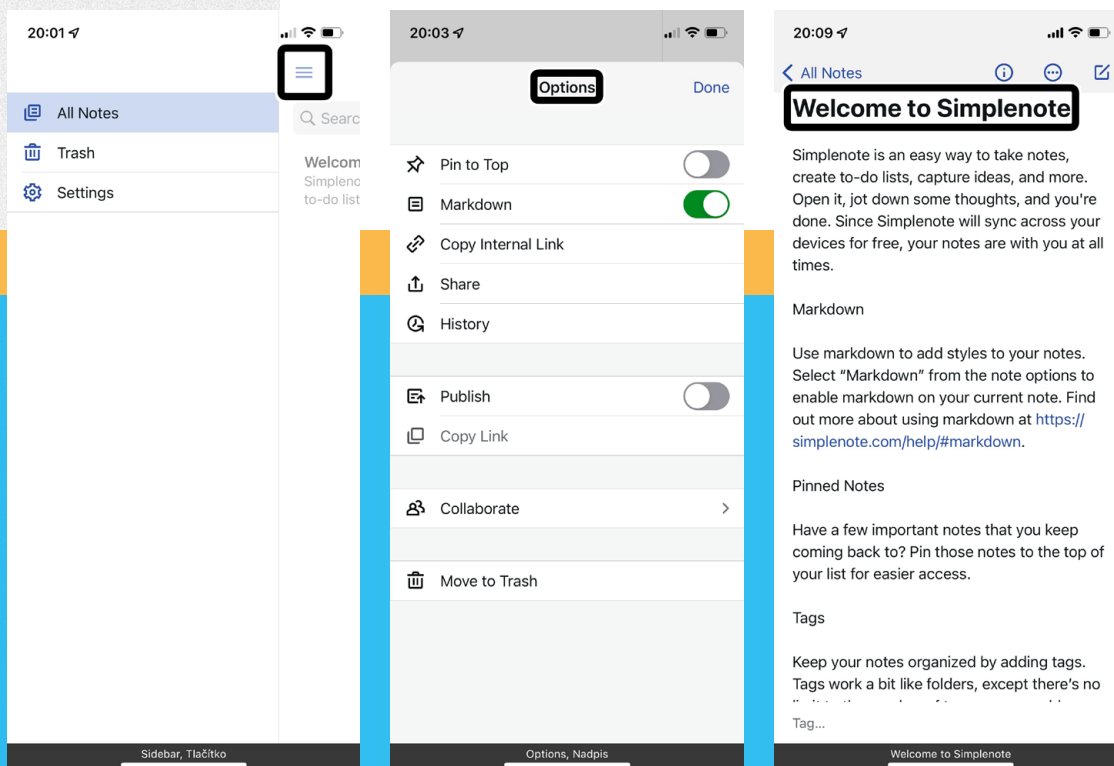
Asi každý z nás má občas potřebu zapsat si nějakou tu poznámku. Někdo tak činí prostřednictvím osvědčených papírků, které si lepí na ledničku, někdo si své veškeré myšlenky zapisuje do notýsku, který nosí stále při sobě, a někdo sáhne po svém iPhoneu či iPadu a vše potřebné si přehledně vede v aplikaci k tomu určené. Zpravidla se jedná o nativní aplikaci Poznámky. Existuje však celá řada dalších alternativ a my se zde na jednu z nich podíváme. Řeč bude o aplikaci Simplenote.

V jednoduchosti je síla a aplikace **Simplenote** se vyznačuje jednoduchým uživatelským prostředím. Kdo si desítky svých poznámek rád řadí do tematických složek, ten zde bude asi zklaman, jelikož složky zde vytvářet nelze. Podle mě to je ale asi jediný neduh této aplikace. Ač aplikace svým prostředím může působit strohým dojmem, tak funkcí a vychytávek zde najdete celou řadu.

VYTVÁŘÍME POZNÁMKU

Spustíme-li Simplenote, tak na úvodní obrazovce najdeme tlačítko pro zobrazení postranního panelu a tlačítko pro vytvoření nové poznámky. Na úvodní obrazovce se nám bude také zobrazovat přehled všech vytvořených poznámek. Pro rychlejší vyhledávání v poznámkách zde můžeme použít také tagy anebo klíčová slova.

Poklepeme-li na tlačítko pro vytvoření nové poznámky, přeneseme se do textového pole, kde již

lze psát požadovaný text. Jakmile psaní poznámky dokončíme, vrátíme se na úvodní obrazovku, kde danou poznámku vidíme v seznamu vytvořených poznámek. Poznámky si můžeme řadit podle abecedy či podle data vytvoření.

PRÁCE S POZNÁMKAMI

Psaním poznámky však potenciál Simplenote nekončí. S napsanou poznámkou můžeme dále všelijak pracovat. Standardem je možnost sdílení. Obsah vybrané poznámky tak lze komukoliv přeposlat, a stejně tak můžeme kohokoliv přizvat ke spolupráci. Za užitečnou vychytávku však považuji možnost prezentace dané poznámky na webu Simplenote. Zaškrtneme-li v menu u zvolené poznámky položku Publish, zobrazí se volba Copy Link, na kterou když poklepete, tak se vám do paměti načte vygenerovaná webová adresa. Tuto adresu pak můžete rozeslat vámi zvoleným lidem a oni si obsah vaší poznámky mohou zobrazit na webu Simplenote. Řadě z vás určitě

přijde také vhod možnost použití značkovacího jazyka Markdown. Tímto jazykem můžete jednak stylizovat obsah svých poznámek, a stejně tak najde uplatnění v případě zmiňovaných prezentací poznámek na webu.

ZÁVĚR

S aplikací Simplenote jsem spokojen a z hlediska uživatelské přívětivosti mi vyhovuje víc než nativní Poznámky od Applu. Ty jsem ale samozřejmě nezavrhnul a řadu poznámek tam mám taktéž. U Simplenote je třeba také zmínit možnost jejího zabezpečení. Je zde nabídka aktivace Face ID či Touch ID, takže máte jistotu, že obsah aplikace bude všem nepovolaným zapovězen. Vezmeme-li v úvahu, že se jedná o bezplatnou aplikaci, pak si myslím, že tím spíš by se pro řadu uživatelů mohla stát užitečným doplňkem. Není sice lokalizována do češtiny, myslím si však, že s těmi několika anglickými výrazy, které se v aplikaci nachází, si poradí každý.

NEXT

